

Sygn. akt II Ka 337/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2019r.

Sąd Okręgowy (...) II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Agata Wilczewska - spr.

Sędziowie: SSO Waldemar Cytrowski

SSO Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale Pawła Andrzejewskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jarocinie

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2019r.

sprawy **S. C. i A. C.**

oskarżonych z art.300§2k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego (...)

z dnia 26 lipca 2018r. sygn. akt II K535/17

uchyla zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu (...) do ponownego rozpoznania.

Robert Rafał Kwieciński Agata Wilczewska Waldemar Cytrowski

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 lipca 2018r. w sprawie IIK535/17 Sąd Rejonowy (...) uniewinnił oskarżonych S. C. i A. C. od zarzucanego im czynu

z art.300§2k.k. polegającego na tym, że w dniu 9 kwietnia 2010r. w J., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, celem udaremnienia wykonania wyroków Sądu Rejonowego (...)z dnia 25 stycznia 2010r. sygn. akt V GNc 1503/09 i V GNc 1483/09, 27 stycznia 2010r., sygn. V GNc 2/10, 28 stycznia 2010r. sygn. V GNc 19/10, 30 marca 2010r. sygn. akt V GNc 162/10, 22 marca 2010r. sygn. VGNc 272/10, 1 marca 2010r. sygn. VGNc 78/10 i z dnia 22 stycznia 2010r. sygn. VGNc 1484/09 udaremnili zaspokojenie swojego wierzyciela tj. Przedsiębiorstwa Handlowo-Uslugowego (...) Spółka Jawna w K. w ten sposób, że zbyli zagrożony zajęciem składnik swojego majątku w postaci zabudowanej nieruchomości położonej w G., stanowiącej działkę numer (...) zapisanej w księdze wieczystej (...) VI Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego (...), czym działali na szkodę Przedsiębiorstwa Handlowo-Uslugowego (...) Spółka Jawna z s. w K..

Powyższy wyrok zaskarżony został w całości przez prokuratora na niekorzyść oskarżonych. Prokurator zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść tj. artykułu 410k.p.k. oraz art.167k.p.k. poprzez oparcie orzeczenia na materiale nieujawnionym na rozprawie głównej tj. aktach sprawy ICo 2444/15 Sądu Rejonowego

w K. i jednocześnie zaniechaniu przeprowadzenia z urzędu dowodów w postaci operatu szacunkowego nieruchomości dla której prowadzona jest księga wieczysta numer (...) sporządzonego na potrzeby postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) a także dowodu w postaci aktualnej treści w/w księgi wieczystej.

W oparciu o ten zarzut prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora okazała się celowa. Słuszny okazał się w szczególności jej wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną reguły z art. 7 k.p.k., jeżeli jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego oraz jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku.

W ocenie Sądu odwoławczego, dokonana w niniejszej sprawie przez Sąd I instancji ocena dowodów w zakresie sprawstwa i winy oskarżonych została przeprowadzona w sposób dowolny. Zaskarżone orzeczenie nie może więc pozostać pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k.

Rację należy przyznać też skarżącemu, że Sąd I instancji na rozprawie nie ujawnił akt o sygn. ICo2444/15. Sąd co prawda zwrócił się o te akta pismem z dnia 16.10.17r. (k.1466) i je uzyskał, dysponował nimi na rozprawie w dniu 7.11.17r., ale po tej rozprawie w dniu 15.11.17r. akta zostały zwrócone do Wydziału Cywilnego, na jego prośbę (k.1469). Z uwagi na brak tych akt i konieczność przeprowadzenia dowodu z dokumentów w nich zawartych Sąd odroczył rozprawę w dniu 14.12.17r. Jednak wskazał już błędną sygnaturę akt jako ICo2444/14 i o takie akta zwrócono się pismem z dnia 1.02.18r. Akta o takiej sygnaturze zostały dostarczone w dniu 6.02.18r., jednak nie dotyczyły one oskarżonych w niniejszej sprawie. Na rozprawie w dniu 23.02.18r. kiedy Sąd ujawniał akta ICo 2444/15 nie dysponował fizycznie tymi aktami. O akta te zwrócił się dopiero ponownie pismem z dnia 7.03.18r. (k.1504), zwracając jednocześnie akta ICo2444/14. Żądane akta zostały dostarczone w dniu 12.04.18r. (k.1509) i Sąd dysponował nimi na rozprawie w dniu 19.04.18r. Jednak wtedy, ani do ostatecznego zamknięcia przewodu sądowego już ich nie ujawnił.

Sąd odwoławczy ujawnił przedmiotowe akta o sygn. akt ICo2444/15 na rozprawie odwoławczej, przeprowadził również dowód wnioskowany przez prokuratora z aktualnego wypisu z księgi wieczystej nr (...), jednak mimo to Sąd odwoławczy, ponieważ nie zgadza się z dokonaną w niniejszej sprawie przez Sąd I instancji oceną dowodów, oceną zrealizowania przez oskarżonych znamienia skutku zarzucanego im przestępstwa, zmuszony był uchylić zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu (...) do ponownego rozpoznania.

Sąd odwoławczy nie zgadza się z oceną Sądu I instancji, że oskarżonym nie można przypisać przestępstwa z art.300§2k.k., gdyż swoim zachowaniem nie doprowadzili oni do wymaganego skutku w postaci udaremnienia zaspokojenia swojego wierzyciela – PHU (...) Spółka Jawna w K..

Sąd I instancji przy tym jakby nie zauważa, że znamieniem przestępstwa z art.300§2k.k. jest nie tylko udaremnienie ale także uszczuplenie zaspokojenia swojego wierzyciela.

Sąd I instancji z jednej strony słusznie przyjmuje, że wartość nieruchomości na dzień jej sprzedaży wynosiła 602.509zł. Z drugiej jednak strony czyni nieuprawnione spekulacje, że w przypadku licytacji tej nieruchomości pokrzywdzony i tak nie zostałby zaspokojony, gdyż nieruchomość obciążona była hipoteką na łączną kwotę 443.805,68zł, a cena wywołania wynosiłaby $\frac{3}{4}$ sumy oszacowania.

Sąd I instancji całkowicie zaś pomija treść aktu notarialnego dotyczącego zbycia tej nieruchomości w dniu 9.04.10r. M. Ł. z którego wynika, że nabywca miała wpłacić część ceny w kwocie 420.000zł bezpośrednio na rzecz banku jako spłatę zadłużenia, reszta zaś ceny w kwocie 100.000zł miała zostać zapłacona nabywcom w 50 ratach po 2.000zł ale dopiero od 2022r. Gdyby zaś nabywca nieruchomości nie uzyskał tak korzystnego terminu płatności pozostałej ceny 100.000zł, która w przybliżeniu stanowiła równowartość zadłużenia oskarżonych wobec pokrzywdzonego, pokrzywdzony niewątpliwie uzyskałby zaspokojenie w przypadku sprzedaży tej nieruchomości. Nieuprawnione jest więc przekonanie Sądu I instancji, że na dzień zbycia przedmiotowej nieruchomości nie było możliwe zaspokojenie pokrzywdzonego w niniejszej sprawie jako wierzyciela więc oskarżeni nie doprowadzili do udaremnienia jego zaspokojenia.

Nie znajduje natomiast żadnego uzasadnienia dokonywanie oceny możliwości zaspokojenia wierzyciela w odniesieniu do licytacji nieruchomości jaka odbyła się w postępowaniu w sprawie ICo2444/15 w dniu 30.06.17r. i odnoszenie się do sumy oszacowania tej nieruchomości w trakcie tej licytacji czyli kwoty 270.000zł, czy ostatecznej kwoty za jaką nieruchomość została nabyta czyli kwoty 204.000zł, nota bene przez córkę oskarżonych i podnoszenie, że nie doszło nawet do zaspokojenia wierzyciela hipotecznego.

Sąd nie zapoznał się przy tym, jak słusznie podniósł prokurator, z operatem szacunkowym. Nie jest więc wiadome z jakich powodów wartość nieruchomości tak drastycznie obniżyła się w porównaniu z jej wartością na dzień sprzedaży z dnia 9.04.10r. Niewątpliwie jak słusznie podnosi prokurator wpływ na to mogło mieć obciążenie nieruchomości umową najmu na czas nieokreślony na rzecz oskarżonej A. C..

Słusznie podnosi natomiast Sąd I instancji, że nawet pozorne zbycie tej nieruchomości – nieważny akt zbycia – w świetle przepisów art.300k.k. należy traktować tak jak ważny i należy przyjmować, że taki akt może udaremnąć lub uszczuplić zaspokojenie wierzyciela, co też w niniejszej sprawie w ocenie Sądu odwoławczego nastąpiło.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji dokona więc ponownie oceny ujawnionych w prawidłowy sposób na rozprawie dowodów w taki sposób, aby ocena ta pozostawać mogła pod ochroną przepisu art.7k.p.k.

Dlatego Sąd odwoławczy w oparciu o przepis art.437§1i2k.p.k. w zw. z art.454§1k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Robert Rafał Kwieciński Agata Wilczewska Waldemar Cytrowski